Ewangelia Mateusza

Rozdział 11

1. I zstało się, gdy Jezus przestał rozkazować dwiemanaście uczniom swoim, poszedł zonąd, aby uczył i przepowiadał w miastach ich. **2**. A Jan, usłyszawszy w więzieniu dzieła Chrystusowe, posławszy dwu z uczniów swoich, **3**. rzekł mu: Tyś jest, który masz przyść, czyli inszego czekamy? **4**. A odpowiadając Jezus, rzekł im: Szedszy, odnieście Janowi, coście słyszeli i widzieli: **5**. ślepi widzą, chromi chodzą, trędowaci bywają oczyścieni, głuszy słyszą, umarli zmartwychwstają, ubogim Ewanielią opowiedają. **6**. A błogosławiony jest, który się ze mnie nie zgorszy. **7**. A gdy oni odeszli, począł Jezus mówić do rzesz o Janie: Coście wyszli na puszczą widzieć? Trzcinę chwiejącą się od wiatru? **8**. Ale coście wyszli widzieć? Człowieka w miękkie szaty obleczonego? Oto którzy w miękkie szaty się obłóczą, w domiech królewskich są. **9**. Ale coście wyszli widzieć? Proroka? Zaiste powiadam wam: i więcej niż proroka! **10**. Bo ten jest, o którym napisano: Oto ja posyłam anjoła mego przed obliczem twoim, który zgotuje drogę twą przed tobą. **11**. Zaprawdę powiadam wam, nie powstał między narodzonymi z niewiast więtszy nad Jana Chrzciciela. Lecz który jest mniejszym w królestwie niebieskim, więtszy jest niżli on. **12**. A od dni Jana Chrzciciela aż dotąd królestwo niebieskie gwałt cierpi, a gwałtownicy porywają je. **13**. Bo wszyscy prorocy i zakon aż do Jana prorokowali: **14**. a jeśli chcecie przyjąć, ten ci jest Eliasz, który ma przyść. **15**. Kto ma uszy ku słuchaniu, niechaj słucha. **16**. A komuż podobnym uczynię ten rodzaj? Podobny jest chłopiętam siedzącym na rynku, które, wołając rówiennikom, **17**. mówią: Śpiewaliśmy wam, a nie skakaliście, lamentowaliśmy, a nie płakaliście. **18**. Abowiem przyszedł Jan ani jedząc, ani pijąc, i powiadają: Czarta ma. **19**. Przyszedł syn człowieczy jedząc i pijąc, i mówią: Oto człowiek obżerca i winożarłok, przyjaciel celników i grzeszników. I usprawiedliwiona jest mądrość od synów swoich. **20**. Tedy począł wymawiać miastom, w których się zstało barzo wiele cudów jego, że nie czyniły pokuty. **21**. Biada tobie, Korozaim, biada tobie, Betsaido: bo gdyby się były w Tyrze i w Sydonie cuda zstały, które się zstały w was, dawno by byli w włosiennicy i w popiele pokutę czyniły. **22**. Wszakże powiadam wam, Tyrowi i Sydonowi lżej będzie w dzień sądny niżli wam. **23**. A ty, Kafarnaum, izali się aż do nieba wyniesiesz? Aż do piekła zstąpisz! Bo gdyby się były w Sodomie cuda zstały, które się zstały w tobie, snadź by były zostały aż do dnia tego. **24**. Wszakże powiadam wam, iż znośniej będzie ziemi Sodomitów w dzień sądny niżli tobie. **25**. W on czas odpowiadając Jezus, rzekł: Wyznawam tobie, Ojcze, Panie nieba i ziemie, żeś te rzeczy zakrył przed mądrymi i roztropnymi, a objawiłeś je malutkim. **26**. Tak, Ojcze, iż się tak upodobało przed tobą. **27**. Wszytkie rzeczy dane mi są od ojca mego i nikt nie zna syna jedno Ociec, ani Ojca kto zna, jedno syn a komuby chciał syn objawić. **28**. Pódźcie do mnie wszyscy, którzy pracujecie i jesteście obciążeni, a ja was ochłodzę. **29**. Weźmicie jarzmo moje na się a uczcie się ode mnie, żem jest cichy i pokornego serca, a najdziecie odpoczynek duszam waszym. **30**. Abowiem jarzmo moje wdzięczne jest, a brzemię moje lekkie.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.